

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: سایت روسی «بنیاد فرهنگ ستراتیژیک»*

نویسنده: دمتری مینن

برگردان: ک. رادین

۱۴ جنوری ۲۰۲۳

دولت جدید اسرائیل، بایدن، زلنسکی

در اسرائیل عکسی از یادداشتی منتشر شد که نخست‌وزیر مستعفی «نتانیاهاو» برای جانشین خود بر روی میز کار گذاشته است. متن این یادداشت کوتاه چنین بود: «من بزودی برمی‌گردم!» او به قول خود وفا کرد. در کشور سرانجام به گریز زدن‌ها و جهش بی‌پایان انتخابات زودهنگام و تشکیل ائتلاف‌های دولتی بسیار بی‌ثبات متشکل از احزاب با نگرش‌های مخالف پایان داده شد. ۶۴ کرسی از ۱۲۰ کرسی به‌دست آمده توسط «نتانیاهاو» و احزاب متحدش در انتخابات نومبر، در شرایط اسرائیل اکثریت مطمئن محسوب می‌شوند. باز مهم‌تر آن است که، بین این نیروهای اردوگاه مذهبی دست راستی (لیکود، صهیونیسم مذهبی، شاس سفاردی و یهودی تورات اشکنازی) هیچ اختلاف سیاسی و ایدئولوژیک جدی وجود ندارد که حفظ ائتلاف آنها را مورد تردید قرار دهد و اگر «نتانیاهاو» به‌خاطر اتهامات فساد که قبلاً علیه او مطرح شده بود به زندان نیفتد، چشم‌انداز آن روز به روز کمتر می‌شود، کابینه‌ای که او در رأس آن قرار خواهد گرفت، از همه شانس‌ها برای ماندن در قدرت برای یک دوره کامل چهار ساله برخوردار است.

پیروزی نتانیاهاو باعث خوشحالی افراد کمی در واشنگتن شد، زیرا او نه تنها از نظر دیدگاه، بلکه از نقطه نظر خصوصیات و علاقه‌های شخصی نیز در همان طول موج دشمن قسم خورده رئیس کنونی کاخ سفید، «دونالد ترامپ»، قرار دارد. به‌نظر «بایدن»، نخست‌وزیر آینده اسرائیل نگرش انتقادی و حتی کنایه‌آمیز خود را پنهان نمی‌کند. بیهوده در ستاد انتخاباتی دموکرات‌ها قبل از انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره، اخبار اسرائیل، با در نظر گرفتن نفوذ جامعه یهودی در ایالات متحده، به‌عنوان یک دوش سرد تلقی می‌شد و شانس آنها را برای تصدی پست‌های انتخاباتی تضعیف می‌کرد. طبق ارزیابی کارشناسان، در جریان سالیان طولانی، حمایت حزب دموکرات در میان یهودیان امریکا ۷۰ تا ۸۰ درصد

بود که با در نظر گرفتن حضور و نفوذ آنها در محیط اطلاعاتی، امتیازات قابل توجهی را به همراه داشت. اما اکنون، آنها می‌گویند، دموکرات‌ها ممکن است دیگر نتوانند روی حمایت تقریباً یک‌پارچه جامعه یهودی حساب کنند، پیش از هر چیز به خاطر موضع «بیش از حد» لیبرالی آنها نسبت به قوانین خانواده و مهاجرت. نگرانی امریکا در مورد نتایج انتخابات نیز به این دلیل است که به همراه لیکود، حزب «صهیونیسم مذهبی» که ۱۴ کرسی کنست را به دست آورد، در ائتلاف بعدی حاکم نقش رهبری را ایفاء خواهد کرد. رهبران آن، «بزال اسموتریچ» و «ایتامار بن گویر»، که افراطگرا محسوب می‌شوند و از الحاق تمام سرزمین‌های فلسطینی، اخراج همه ناراضیان از اسرائیل به خارج از کشور، دشمنی با اعراب به طور کلی، یهودیت غیرمتعارف و حتی «قدوس مقدس» به ... دگرباشان جنسی دفاع می‌کنند.

«بن گویر» در جوانی از حامیان خاخام «مئیر کاهان» و اعتقاد او به اخراج اعراب از کشور یهودی بود که حزب «کاخ» آن در دهه ۱۹۸۰ توسط اسرائیل و ایالات متحده امریکا ممنوع و به‌عنوان یک گروه تروریستی اعلام شد. «بن گویر» نیز مانند «کاهان» به اتهام حمایت از تروریسم در گذشته محکوم شده بود، هرچند او اصرار دارد که در سال‌های اخیر میان‌روتر شده است. واشنگتن نگران است که چنین دولتی روابط تضعیف شده آن با کشورهای خاورمیانه را خدشه‌دار کند. «دانیل کورتزر»، سفیر سابق ایالات متحده در اسرائیل و اکنون استاد دانشگاه «پرینستون»، صراحتاً از نتانیاهو می‌خواهد که «در باره نجات اسرائیل از مؤاخذه همگانی که ناگزیر با ائتلاف حاکم شامل نژادپرستان و زن‌ستیزان همراه خواهد شد، فکر کند». «مارتین اندیک»، همکار دیگر او اعتراف می‌کند که: «دولت "بایدن" سابقه چندان خوبی با نتانیاهو ندارد و اگر او این افراطگرایان راست افراطی را وارد دولت و کابینه‌اش کند، فکر می‌کنم راه پر مشقتی در انتظار ما است». نارضایتی کاخ سفید از نتیجه انتخابات اسرائیل در این واقعیت نیز مشهود است که «بایدن» وقفه طولانی برای تبریک به نتانیاهو انجام داده است، در حالی که بسیاری از رهبران جهان از جمله «ویکتور اوربان» از هنگری، «نارندرا مودی» از هند و حتی «ولودیمیر زلنسکی» پیشتر این کار را انجام داده‌اند. علاوه بر این، «آنتونی بلینکن»، وزیر امور خارجه ایالات متحده امریکا، با «یایر لاپید»، نخست‌وزیر مستعفی به صورت تلفونی تماس گرفت تا از تلاش‌های وی به‌عنوان نخست‌وزیر برای بهبود روابط دوجانبه تشکر کند، اما نه از «نتانیاهو». در عوض «مایک پمپئو»، وزیر خارجه سابق امریکا با خوشحالی در توییت خود نوشت: «بازگشت بنیامین (بی بی) نتانیاهو» برای اسرائیل خوب است، برای امریکا خوب است و برای ثبات جهانی خوب است.

هفته‌نامه «Der Tagesspiegel» آلمانی اظهار داشت که «بازگشت پیروزمندانه» نتانیاهو نویدبخش عادی‌سازی روابط اسرائیل و روسیه است. به گفته این روزنامه، هرچند تغییراتی چندان اساسی وجود ندارد اما می‌توان انتظار داشت که چگونه اسرائیل از این پس نسبت به عملیات جنگی در اوکراین برخورد خواهد کرد. نتانیاهو اخیراً از تمایل خود برای بازنگری در موضوع ارسال تسلیحات به کیف خبر داده بوده و چند ماه قبل از آن، او قول داده بود که روابط مهم خود را با مسکو «بازسازی» خواهد کرد. به احتمال زیاد، دولت ضمن ارائه کمک‌های بشردوستانه به اوکراین به سیاست حفظ تعادل ادامه دهد و در عین حال سعی خواهد کرد روسیه را بیش از حد خشمگین نکند.

تا آنجا که به «و. زلنسکی» مربوط می‌شود پیروزی اردوگاه راست‌گرایان در اسرائیل ضربه کمی برای او نیست. محاسبات روی درخواست نتانیاهو برای هرگونه کمک قابل توجه به کیف، در درجه اول در زمینه تسلیحات پیشرفته، به‌وضوح می‌تواند کنار گذاشته شود. وی به‌صراحت اعلام کرد که نمی‌خواهد نمونه‌هایی از این سلاح‌ها به‌دست ایران بیفتد. تهران پیش از این نشان داده است که چقدر در کپی‌برداری از پهپادهای پیشرفته، حتی آنهایی که به شکل نمونه‌های سرنگون شده و خراب‌شده آن، مهارت دارد. رئیس‌جمهور «اسحاق هرترزوغ» همچنین گفت که اوکراین دفاع

هوانی درخواستی اسرائیل را دریافت نخواهد کرد، زیرا ممکن است فناوری اسرائیل به دست دشمنان بیفتد. علاوه بر این، سطح روابط شخصی «نتانياهو» با «و. پوتین»، بر اساس برآوردهای کلی، به طور قابل توجهی بیش از روابط او با «زلنسکی» است. جذبه و استیناف رئیس‌جمهور اوکراین به ریشه یهودی‌اش در دولت راست‌گرای جدید در اسرائیل وزن بسیار کمتری نسبت به دولت لیبرال قبلی خواهد داشت. چیزی که هست از دیدگاه یهودیان مذهبی، «زلنسکی» چیزی بیش از یک «مرتد» از مبانی ایمان نیست، زیرا او با یک زن اوکراینی - یک گوپکا (غیر یهودی. مترجم) - ازدواج کرده است. طبق قوانین خاخامی که هنوز در کشور جاری است، فرزندان او یهودی محسوب نمی‌شوند، بلکه «افراد با ملیت نامشخص» هستند. آنها می‌توانند در اسرائیل مستقر شوند، اما حق کاملی نخواهند داشت. سرزنش «زلنسکی» از این بابت بارها توسط نمایندگان این اردوگاه اسرائیلی بیان شده است. همچنین معاشقه «زلنسکی» با فاشیست‌های بومی و «باندر» به مذاق بسیاری از مردم اسرائیل خوش نیست. برای نمونه، این روزها، یک سرباز اوکراینی یهودی‌الاصل در توئیتر تصویری از یکی از همکارانش در حال سفر به جنگ در قطار با صلیب شکسته در کوله پشتی خود منتشر کرد که برای اوکراین کنونی کاملاً عادی است، اما نه برای بینش و تلقی اسرائیلی. مسلم است اسرائیل روی هم رفته از سیاست مشترک غرب نسبت به مناقشه در اوکراین کنده خواهد شد، قطعاً حتی با پیشنهادات منظم خدمات میانجیگری بین مسکو و کیف ارائه خواهد کرد. با این وجود، تغییرات رو به رشد و در حال ظهور در تحول موقعیت آن نشان‌دهنده گرایشی است که تحت شرایط معین، با در نظر گرفتن «خستگی» جهان از جنگ، ممکن است در غرب گسترده‌تر شود.

* <https://www.fondsk.ru/news/۲۰۲۲/۱۱/۰۷/triumfalnaja-pobeda-netanjahu-plohoj-znak-dlja-bajdena-i-zelenskogo-۵۷۶۲۳.html>